

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

ARREST

van 30 april 2019 met nummer RvVb-A-1819-0937
in de zaak met rolnummer 1718-RvVb-0327-A

Verzoekende partij	de heer Peter VANLERBERGHE vertegenwoordigd door advocaten Stijn VERBIST en Evelyn PUT, met woonplaatskeuze op het kantoor te 2560 Kessel, Torennenstraat 16
Verwerende partij	de deputatie van de provincieraad van OOST-VLAANDEREN
Tussenkomenende partij	mevrouw Steffy DE VREE , wonende te 9150 Kruibeke, Hoogstraat 16

I. BESTREDEN BESLISSING

Verzoekende partij vordert met een aangetekende brief van 10 januari 2018 de vernietiging van de beslissing van verwerende partij van 23 november 2017.

Verwerende partij heeft het administratief beroep van tussenkomende partij tegen de weigeringsbeslissing van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Kruibeke van 7 augustus 2017 ingewilligd.

Verwerende partij heeft aan tussenkomende partij een stedenbouwkundige vergunning verleend voor het uitbreiden van een halfopen eengezinswoning op een perceel gelegen te 9150 Kruibeke, Tulpenstraat 33, met als kadastrale omschrijving afdeling 1, sectie A, nummer 0712B en 0712C2.

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

1.
Tussenkomenende partij verzoekt met een aangetekende brief van 29 maart 2018 om in de procedure tot vernietiging tussen te komen. De voorzitter van de Raad laat tussenkomende partij met een beschikking van 27 juli 2018 toe in de debatten.

2.
Verwerende partij dient een antwoordnota en het administratief dossier in. Verzoekende partij dient een wederantwoordnota in.

3.
De kamervoorzitter behandelt de vordering tot vernietiging op de openbare zitting van 5 maart 2019.

Advocaat Joke DERWA *loco* advocaat Stijn VERBIST voert het woord voor verzoekende partij. Verwerende partij en tussenkomende partij verschijnen schriftelijk.

4.

Het decreet van 4 april 2014 betreffende de organisatie en de rechtspleging van sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges (DBRC-decreet) en het besluit van de Vlaamse regering van 16 mei 2014 houdende de rechtspleging voor sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges (Procedurebesluit) zijn toegepast.

III. ONTVANKELIJKHEID VAN DE TUSSENKOMST

Er bestaat geen noodzaak om te oordelen over de ontvankelijkheid van het verzoek tot tussenkomst, gezien zoals hierna zal blijken de verzaking aan de bestreden beslissing wordt vastgesteld.

IV. VERZAKING AAN DE BESTREDEN BESLISSING

1.

Tussenkomen partij meldt met een aangetekende brief van 11 september 2018 dat zij *“wil verzoeken lopende procedures te beëindigen”*, dat zij *“afstand doet van de goedkeuring om het beroep tegen de beslissing (november 2017) van de Raad Voor Vergunningsbetwistingen te willen aanvechten”*, dat zij *“hierbij dan ook hoopt dit dossier te kunnen afsluiten”*, en dat zij *“graag een bevestiging ontvangt van deze afstand”*.

In navolging van voormelde brief verzoekt de Raad aan tussenkomen partij per mail van 13 september 2018 om haar vraag te verduidelijken. In antwoord hierop stelt tussenkomen partij in een mail van dezelfde datum het volgende:

“... Weken geleden hebben we een brief ontvangen waarin stond dat we de toelating kregen om het tweede beroep van onze buurman te mogen aanvechten. We zijn daar niet meer op in gegaan want ondertussen hebben we al een nieuwe bouwvergunning gekregen. Onze buurman slaapt blijkbaar nog steeds niet goed want hij ligt wakker dat we deze procedure niet hebben afgesloten. Ik dacht dat bij een nieuwe vergunning het oude verval...”

In navolging van voormelde mail verzoekt de Raad aan tussenkomen partij per mail van 15 februari 2019 opnieuw om haar vraag te verduidelijken, en met name (in voorkomend geval) te *“bevestigen dat zij met haar schrijven uitdrukkelijk verzaakt aan de met voorliggend vernietigingsberoep bestreden stedenbouwkundige vergunning ..., waardoor dit vernietigingsberoep zonder voorwerp is”*, en om *“een kopie van de nieuwe stedenbouwkundige vergunning aan de Raad te bezorgen”*. In antwoord hierop stelt tussenkomen partij in een mailbericht van dezelfde datum het volgende:

“... Wat ik wou vertellen zal ik al gedaan hebben in de brief die u ontvangen heeft. Wij zijn geen vragende partij om dit allemaal te doen aanslepen. Wij zijn ondertussen met een andere vergunning verder gegaan en we zijn volop bezig met alles in orde te krijgen voor april. ... Als u een kopie nodig heeft van de huidige vergunning dan zal u zich moeten wenden tot de gemeente Kruibeke.”

2

Verzaking aan een stedenbouwkundige vergunning wordt niet vermoed en moet in principe uitdrukkelijk gebeuren. Gelet op de samenlezing van hoger geciteerde berichten van tussenkomen partij moet noodzakelijk worden vastgesteld dat zij ondertussen een nieuwe stedenbouwkundige vergunning verkreeg (waartegen klaarblijkelijk geen administratief beroep werd ingesteld) en hieraan reeds uitvoering geeft, en dat zij om die reden verzaakt aan de bestreden vergunning. Haar berichten kunnen niet anders worden begrepen dan een verzaking

aan de bestreden vergunning. In de rand hiervan wordt nog opgemerkt dat van tussenkomende partij mag worden verlangd dat zij haar medewerking verleent aan de Raad wanneer zij daartoe (in functie van een vlot procesverloop) wordt verzocht. Uit haar proceshouding, in het bijzonder haar antwoord op de duidelijke vraag in de mail van de Raad van 15 februari 2019, kan worden afgeleid dat zij bevestigt dat zij met haar brief van 11 september 2018 uitdrukkelijk verzaakt aan de bestreden stedenbouwkundige vergunning.

De duidelijkheid in het rechtsverkeer en de rechtszekerheid verzetten er zich tegen dat de bestreden beslissing in rechte blijft bestaan, zodat deze beslissing wordt vernietigd, zonder hierbij evenwel uitspraak te doen over de gebeurlijke onwettigheid ervan.

V. KOSTEN

1.

Artikel 33 DBRC-decreet bepaalt dat de Raad de kosten van het beroep ten laste legt van de partij die ten gronde in het ongelijk gesteld wordt. Omwille van de verzaking door tussenkomende partij aan de bestreden stedenbouwkundige vergunning, worden noch verwerende partij, noch verzoekende partij, beschouwd als de ‘in het ongelijk gestelde partij’, zodat de kosten ten laste worden gelegd van tussenkomende partij.

2.

In zoverre verzoekende partij naast het betaalde rolrecht tevens een rechtsplegingsvergoeding vordert ten bedrage van het basisbedrag van 700 euro, wordt deze vordering afgewezen. Zoals gesteld kan verwerende partij niet worden beschouwd als de ‘in het ongelijk gestelde partij’, terwijl tussenkomende partij overeenkomstig artikel 21, §7, lid 6 DBRC-decreet “*niet kan worden gehouden tot de betaling van de rechtsplegingsvergoeding of die vergoeding genieten*”.

BESLISSING VAN DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. Het beroep wordt verworpen.
2. De beslissing van verwerende partij van 23 november 2017, waarbij aan tussenkomende partij een stedenbouwkundige vergunning wordt verleend voor het uitbreiden van een halfopen eengezinswoning op een perceel gelegen te 9150 Kruibeke, Tulpenstraat 33, met als kadastrale omschrijving afdeling 1, sectie A, nummer 0712B en 0712C2, wordt vernietigd.
3. De kosten van het beroep, begroot op het rolrecht van 200 euro, worden ten laste gelegd van tussenkomende partij.
4. De kosten van de tussenkomst, begroot op 100 euro, worden ten laste gelegd van tussenkomende partij.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel in openbare zitting van 30 april 2019 door de achtste kamer.

De toegevoegd griffier,

De voorzitter van de achtste kamer,

Marino DAMASOULIOTIS

Pascal LOUAGE